नाभिवारिका येयं दीर्घदण्डा सेयमारा सा च पूष्णो हस्ते वर्त्तते। तथाच वह्वृचा आमनंति, यां पूषन् ब्रह्मचोदनीमारां विभर्ष्याघृण इति। या ते अष्टेतिमन्त्रान्तरे समाम्नानादारैवाष्ट्रा अस्मदनुग्रहार्थं भयहेतुमारां वर्ज्जितवानित्यर्थः स 'देवः' पूषा, 'भुवना संचक्षाणः' लोकान् प्रकाशयन्, 'ईयते' चेष्टते॥

अथ मारुतं पृश्निमालभेतान्नकाम इत्यस्य पशोः सूक्ते वपायाः पुरोनुवाक्यामाह। "शुची वो हव्या मरुतः शुचीनां। शुचिꣳ हिनोम्यध्वरꣳ शुचिभ्यः। ऋतेन सत्यमृतसाप आयन्। शुचिजन्मानः शुचयः पावकाः" इति। हे 'मरुतः', 'शुचीनां' शुद्धानां, 'वः' युष्माकं, 'शुची' 'हव्या' शुद्धानि हवींषि, 'हिनोमि' प्रापयामीत्यर्थः। तथा 'शुचिभ्यः' मरुद्भ्यः, 'शुचिं' शुद्धं, 'अध्वरं' हिंसारहितं कर्म्म, 'हिनोमि' सम्पादयामि। 'ऋतसापः' यज्ञसमवायिनो मरुतः, 'ऋतेन' यज्ञेन, 'सत्यम्' अवितथं फलं, 'आयन्' प्रापितवन्तः। कीदृशा मरुतः, 'शुचिजन्मानः' शुद्धेन जन्मना युक्ताः, 'शुचयः' आचरणेनापि शुद्धाः, 'पावकाः' इतरेषां शोधकाः॥

अथ वपाया याज्यामाह। "प्र चित्रमर्कं गृणते तुराय। मारुताय स्वतवसे भरध्वं। ये सहाꣳसि सहसा सहन्ते। रेजते अग्ने पृथिवी मखेभ्यः" इति। हे ऋत्विजः 'मारुताय' मरुतां सङ्घाताय, 'अर्कं' अर्च्चनं, 'प्रभरध्वं' प्रकर्षेण सम्पा-